

(ד' ט' ע"א) דא אספקלריאה דנתיבא באנפוי דאדם, דמינה תליין אנדנין ועינין וחוטמא ופומא, דאינון מנהיגי גופא ואברין דיליה, פגוונא דטעמי, דאינון מנהיגי אתוון ונקודי דאורייתא, פמה דשפון ושינין וחיך ולשון וגרון אנון משמשין לאתוון, הכי פגוונא דא כנפי עינא ועפעפי עינא ותלת גווי דעינא, אינון משמשין לעינא, וכלא אתקשר בחמש נקודין פגוונא דא אאאאא, אתוון ונקודי חמש פגו חמש, ועלייהו אתמר (דברים כט ט) ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל הא חמשה, טפכם נשיכם וגרף אשר בקרב מחנה מחטב עצה עד שאב מימיה הא חמש אחרנין, חמש לגו חמש אלין ה"ה, ומנייהו אתייהבו עשר דברן דא י', (שמות כו טו) וכל העם רואים את הקולות מסטרא דו'.

דבר אחר והמשפלים, אלין מארי מקרא בעשיה, וזהו אלין מארי משנה ביצירה, דאינון מארי מתניתינן מ"ט אנפין טהור ומ"ט אנפין טמא, מ"ט אנפין טהור אנון מ"ט אתוון דפרשה דיחודא עלאה דאיהו שמע ישראל כ"ה אתוון, וכ"ד אתוון דפרשה תניינא דיחודא דאיהי פרוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד, כ"ה אתוון עלייהו אתמר (שמות יט ג) פה תאמר לבית יעקב, ופכ"ד אתוון דכלילן בהון כ"ד ספרים, דאינון כ"ד דשאיב מן ימא דאורייתא, אתמר בהון ותגיד לבני ישראל, ומאי ניהו דשאבין מניה האי כ"ד דאיהי שכינתא, פלילא מב"ד ספרי דאורייתא, דא צדיק, דאיהו נהר דנפיק מעדן עלאה, בגין דנחית ביה ו', דאיהו פן י"ה.

ובגלותא אסתלק מניה, ואתמר ביה (ישעיהו יט ה) ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני, ואיהו דף בכ"ד ספרים, ועם פל דא דאיהו חרב ויבש, אתמר ביה אל ישוב דף נכלם (תהלים עד כא), אל ישוב דף, דאיהו צדיק פרוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד, ד"ף בשכינתא, דאיהי כ"ד אתוון דיחודא, עליה אתמר (מלכים א ב מה) והמלך שלמה פרוף, ועל אלין כ"ד אתוון אתמר (ישעיהו נד יב) ושמתי פ"דכ"ד שמשותף וכו', האי עני איהו ד"ף, ובת זוגיה דפ"ה, ואיהי כד"ה על שכמה, כ"ד ה', דאיהי חמשה חומשי תורה, ואינון ה' אצבעאן, דבהון אתמר (בראשית כד טז) ותמלא כד"ה ותעל.

ומאין שואבין, מב"ה אתוון, ורוא דמלה פ"ה תברכו את בני ישראל (במדבר ו כג), את ודאי, במאי אתברכת ואתמליאת, באת ו' דאיהו פליל שית תיבין דיחודא, דאינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, וביה אתעבדת אות.

כ"ה איהי אימא עלאה ימא דאורייתא, ו' נהר דנפיק מתמן, ומניה אתמליאת כ"ד דאיהי שכינתא תתאה, ומניה אתשקיא בגלותא, מה דהוה בקדמיתא היא אתשקיא מניה, ורוא דמלה (בראשית כד יח) ותמהר ותורד פדה על ידה ותשקהו, ועלה אתמר ותאמר שיתה אדוני, דאיהו אדון דילה, ותכל להשקותו ותאמר גם לגמלייך אשאב, אלין רמ"ח תיבין דקריאת שמע, דאינון שקילין לרמ"ח פקודין דאורייתא, דבהון גמול"י חלב ונקיון, ועתיקי משדים, דאתמר בהון (שיר ז ט) שני שדיך בשני עפרים תאומי צביה, ואינון תרי לוחי אורייתא.

כ"ה איהי שכינתא עלאה, דבה נפקו ישראל ממצרים, כמה דאת אמר (שמות יא ד) פה אמר יהו"ה פחצות הלילה וכו', איהי כ"ה אתון דיהודא דשחרית, וכ"ה אתון דיהודא דערבית, ושמתו פ"ד שמשותיך (ישעיהו נד יב) דא שכינתא תתאה, דאיהי כ"ד אתון דיהודא קדמאה דשחרית, וכ"ד אתון דיהודא דערבית.

כ"ה כ"ד דשחרית אינון מ"ט אנפין, ואית מ"ט אנפין לתתא מסטרא דישראל זוטא דאיהו מטטרו"ן, ואיהו מ"ט אנפין, ובהון זיהרו מארי משנה, דאיהי תניינא להלכה שפחה דיליה, בגין פי מרדכי היהודי משנה למלך (אסתר ו א), כגוונא דא משנה, (דף יד ע"ב) משנה למלך, וביה זיהרו מארי מתניתין, כזוהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות פסוקות, דאתמר בהון (שיר ו ח) ועלמות אין מספר, ואיהי סלקא על פלהו, דא הוא דכתיב (משלי לא כט) ואת עלית על פלנה, ואיהי עם פלהו, כמה דאוקמוהו הלכה פרבים.

ומצדיקי הרבים בה יהון פככבים לעולם ועד, פככבים ודאי דלית לון חושבנא, דכל פוכבא וכוכבא אתקרי עלמא יחידא, ודא הוא ועלמות אין מספר, ואלין עלמות אל תקרי עלמות, אלא עולמות, ובגין דצדיקניא אינון פככבים, וכל חד אית ליה פכב, בגין דא אוקמוהו קדמאין, כל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שפן מאן דזכי למסכתא חדא, או לתרין, או לשתיין, דאתמר בהון (שיר ו ח) ששים המה מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, ופאה איהו מאן דירית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא דמטרוניתא, דאיהי קבלה, וכפאין אינון דמשתדלין בשכינתא דאיהי על פלהו בהלכה, לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה (ישעיהו נ א) ובפשעיכם שלחה אפכם, ולמיזל לה לגבי פעלה, למחוי לה קבלה בדרועוי, לקיים בה (שיר ב ו) שמאלו תחת לראשי וכו'.

דבגלותא משנ"ה דאיהי מטטרו"ן שלטא, ואיהו משנה למלך, באתר דמטרוניתא יתבא משנה, ודא איהו (משלי ל כג) ושפחה פי תירש גבירתה, וביומוי דמשה לא שלטא שפחה אלא מטרוניתא, לבתר דמית משה וירית יהושע דאיהו נער, באתר מלכותא שלטא שפחה, כמה דאת אמר (יהושע ה יד) אני שר צבא יהו"ה עתה באתי.

והא אוקימנא, מטטרו"ן איהו מעשה מרפכה, ועליה אתמר אין דורשין במרפכה ביחיד, מאי ביחיד ביחידא דעלמא, אלא אם כן תיה חכם ומבין מדעתו, חכם בחכמה ומבין בבניה ויודע בדעת, דאתמר בהון (שמות לא א) ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת, בגין דאיהו משכנא דאתמלי בתלת דרגין אלין, ובכל מלאכה דא מעשה בראשית שכינתא תתאה, דאין דורשין לה בעובדא דבראשית בשנים, אלא ביחודא דעלמא, מרפכ"ה דילה איהו מטטרו"ן גוף שכינתא.

ושכינתא איהי מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א אתקריאת, בגין דאיהי פללא דעשר ספירן, רכב דילה מטטרו"ן, עליה אתמר (תהלים סח יח) רכב אלהים רכב אלפי שנאן, מאי שנא"ן שור נשר אריה אדם, ודא איהו סוד מרפכ"ה, רכ"ב מ"ה ודאי.

ומטטרו"ן איהו ארון, גופא לאורייתא דבכתב דאיהו עמונדא דאמצעייתא, ואיהו שלחן, פתורא
דשכינתא דאיהי ל"ב, דאתמר ביה ל"ב מבין, ואיהו לשמאלא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין
שלחן בצפון.

ואיהו מנורה נור דליק מסטרא דשכינתא, דאתמר בה נר יהו"ה, וצריך למהוי לימינא לקבלא
משחא, ובגין דא מנורה בדרום, דא איהו מאנא לקבלא פתילה ומשחא ונהורא, פתילה נשכינה,
משחא דילה צדיק שמן פתית, נהורא דילה עמונדא דאמצעייתא, פנונא דא נפשא דאיהי
שתופא דגופא איהי פתילה, רוח דא משחא, נהורא דא נשמתא, מאנא דא גופא, איהו עבד,
ואיהו רכב לתלת סטרין אלין, דאינון קיטורא דיהודא חדא, דאינון נר יהו"ה נשמת אדם (משלי
כ כז).

והאי עבד איהו פנויא לכל שמחון, שנוי לכל שמחון, וביה מרפיבין פל אלנין עלאין מסטרא
דטוב, מרפבות דסטרא דרע, עליהו אתמר ולא בעריות בשלשה, מאי עריות סמא"ל ונחש,
לא צריך למהוי בשלשה, דאינון משחית א"ת וחימ"ה, למהוי תליתאה פינייהו, דלא מתקשרין
בהון, אלא דיהון תרנייהו